

Zsira, 1920. szeptember 22.

Édesapja 30 kat. hol-don gazdálkodott. Elemi iskolába szülőfalujában járt, majd Szom-bathelyen kétéves mezőgazdasági szakiskolát vég-zett, a családi gazdaságban dolgozott.

Tizenéve-sen kezdett el érdeklődni a katolikus szociális mozgalmak iránt. 1938-ban tagja lett a Katolikus Legényegyletek Országos Testületének, két évvel később kinevezték a Magyar Dolgo-zók Országos Hivatásszervezet agrárosztályának országos titkárává. 1940-ben elvégezte a KALOT érdi népfőiskoláján a faluve-zető-képző tanfolyamot. 1942-ben társaival együtt kezdeményezte a később megszakításokkal működő egyházasfalui Szé-chenyi Népfőiskola megalakítását. Részt vett a Hangya Szövetkezet zsirai vezetőségé-nek munkájában is. Huszonkettedik születésnapja után megkapta katonai behívóját, előbb Kőszegen szolgált, majd Körmenden elvégzett egy távbeszélő- és századrádiós tanfolyamot. 1944 júni-usában került ki a szovjet frontra, 1945. június 17-én távbeszélő szakaszparancsnok-helyettesként szerelték le.

Ha-zatérése után gazdaságuk rendbetétele mellett új-ból bekapcsolódott a politikai életbe. Szervezte és irá-nyította a KALOT népfőiskolákat. Belépett a Független Kisgazdapártba, az 1945. novemberi 4-i nemzetgyűlési vá-lasztásokon Győr-Moson és Sopron vármegyében kisgazdapárti képviselőjelölt volt, de nem lett tagja a törvényhozásnak, ugyanakkor beválasztották Sopron vármegye törvényhatósági bizott-ságába. 1947 februárjában, Kovács Béla letartóztatása miatt kilépett pártjából, s ha-marosan a Demokrata Néppárthoz csatlakozott. 1947. augusztus 31-én Győr – Moson és Sop-ron megyei választókerületben parlamenti mandá-tumhoz jutott. 1948. november 3--tól a frakció vitarendezője volt. A párt önfeloszlatása után, a fokozódó megfigyelés, a letartóztatás közeli veszélye miatt menekülésre kényszerült. Több képviselőtársával együtt 1949. február 22-én Ausztriába menekült.

Később Svájcba utazott, ahol kertépítő munkás-ként dolgozott. 1951-ben kivándorolt Kanadába. Két esztendővel később otthon maradt feleségét és fiát embercsempésszel maga után menekítette. Hat éven át vegyipari munkás volt, majd önálló vállalkozásba kezdett; másodmagával nyomdát nyitott, ahol a megrendelések mellett 1959 októbere és 1961 júliusa között Egységes Magyarság címen újságot is előállítottak. Anyagi nehézsé-gek miatt üzemét felszámolta, s 1964-től az Inves-tores Group Incorporated cégnél helyezkedett el. 1982-ben a torontói egyetemen elvégezte a három-éves Chartered Financial Planner kur-zust, s különleges pénzügyi tervező minősítést szerzett. Nyugdíjazásáig önálló pénz- és adóügyi szakértőként

dolgozott. A közélet iránti érdeklődése az emigrációban is megmaradt. Tagja lett a Magyar Nemzeti Bizott-mánynak. 1959. március 25-én kinevezték a Magyar Bizottság kanadai tisztviselőjének. 1949 és 1951 között a Magyar Mező-gazdasági Érdekvédelmi Szövetség igazgatósági tagja és pénztárosa volt. Harmincnégy éven át, 1989-ig a Niagara Falls-i egyházközség tagja. Lakóhelyén magyar egyházköz-sége szervezte, amelynek tagja és pénztárosa. Tevékeny szerepet vállalt a kanadai magyar emigráció politikai megszervezésében. 1960 óta a Kanadai Magyarok Széchenyi Társaságnak közép--kanadai társelnöke, a Kanadai Magyarok Szövet-ségének igazgatósági tagja és az ott megalakult Rákóczi Szövetség vezetőségében is helyet kapott. 1984 óta a kanadai Haladó Konzervatív Párt tagja. 1989-ben bekapcsolódott a Kereszténydemokrata Néppárt újjászervezésébe, 1997-ig a KDNP in-tézőbizottsági tagja.